

Bir Tatlı Tebessümün Bin Vuslata Bedeldir

– Sami Biber · 14 Haziran 2020

28 TEMMUZ 2014

BİR RAMAZAN BAYRAMI VE BEN MUTFAKTA YEMEK YAPIYORUM...

*****

Biz henüz ortaokul çağlarındayken Fen Bilgisi derslerinde kullanılmak üzere bir tablo asılı olurdu tüm sınıflarda. Bu tabloda insanın evrimi resimlerle anlatılırdı.(Yukarıdaki gibi bir resim)

Efendim bizler bundan milyonlarca sene evvel oldukça kıllı ve dört ayak üzerine yürüyen bildiğin gorille insan arası yaratıklar imişiz. Bu o kadar da kötü bir şey değil ama bilmem bileniniz var mı? Bizim atalarımızın alayı homo imiş. O yüzden de o vakitki atalarımıza Homo Sapiens denirmiş. İşte bu homo atalarımız ilerleyen milyonlarca yıl içinde bakmışlar ki zaman kötü, demişler "Bari kurtaralım kotu. Biz böyle dört ayak (yani iki el, iki ayak) üzerinde yürüdüğümüz müddetçe arkayı sağlama almamız mümkün değil." Eller ile arkayı kapatmak gibi bir zaruretten dolayı mecburen ayağa dikelmişler.

Daha sonra kıllar da rahatsız etmeye başlamış. Ağda, epilasyon filan derken kıllardan da büyük ölçüde kurtulmuşuz. Tabii ki bu durum herkes için geçerli değil. Zavallı abim ve bir küçüğüm olan kardeşim bu konuda henüz evrimi tamamlayamadılar. Bende bile vardır bu kıl sorunu.

Lise yıllarımızda ise insan ile ilgili tanımlar öğrendik. Mesela bunlardan en yaygını " İnsan düşünen bir hayvandır." Önermesiydi. Bunun dışında başka önermeler de vardı: " İnsan alet yapabilen bir hayvandır." " İnsan dik yürüyüşlü bir hayvandır." " İnsan gözyaşı dökabilen bir hayvandır." " İnsan öleceğinin bilincinde olan tek hayvandır."

Hatta 1978 Yılında Eurovision Türkiye elemelerinde ikinci olan bir şarkımız bile vardı bizim ne olduğumuzu anlatan:

" insanız biz,
insanız biz,
doğaya, dünyaya hükmederiz.
en gelişmiş,
en akıllı,
en zeki, en uygar hayvanız biz. "

Benim en hoşuma giden insan tanımı ise şuydu: " İnsan gülebilen bir hayvandır "

Velhasılı kelimeler hayvan oğlu hayvanmışız biz. İlle velakin öteki hayvan oğlu hayvanlardan ayrılan en belirgin hususlarımızdan biri de gülebilmekmiş.

Yine bizim delikanlılık yıllarımızda gerek büyüklerden gerekse öğretmenlerimizden en fazla zilgit yediğimiz konuların başında bu gülme konusu gelirdi. En fazla " Hi hi hiii" şeklinde ve dahi oldukça yavaş, sessiz olması gereken bu gülme olayı benim yaptığım gibi " Ho hoo hoooo" şeklinde bir ses bombasına dönüştüğü anda, kısaca gülme denilen olay kişnevî bir kahkahaya döndüğünde azar, hatta bazen şamar bile gelirdi " Karı gibi gülme ulan " Diye... Yani anlayacağınız lafa baktığınızda gülmek kadınlara has bir davranıştı ama ben ömrüm boyunca rahmetli annemin - rahmetli babam evdeyken- öyle kahkaha atarak güldüğüne hiç şahit olmadım.

Kadın ve kızların da öyle sere serpe gülmeleri, gülerken dişlerini, hele de şimdilerde olduğu gibi bademciklerinden ince bağırsaklarına kadar tüm sakatatlarını göstererek gülmeleri zinhar yasaktı. Onlara da " O ne biçim gülmek öyle orospu karılar gibi " Denir, kahkahaları kursaklarında bıraktırırdı.

İşin ilginç nezaketten " Hayat kadını " dediğimiz orospuların da öyle kahkaha atarak gülmelerine şahit olmazdık pek. Yani bu meslek erbabına ait bir özellik de değildi kahkaha atmak ama yine de çok gülen erkek karı gibi , çok gülen kadın ise orospu karı gibi gülmüş olurdu.

Bir taraftan çocuklarımıza Güler, Gülümser, Gülsüm, Gülsün gibi isimler takıp öte taraftan da " Gülme! Edepli ol bakayım! " Demek ne kadar mantıklı bir davranıştır o da ayrı bir konu.

Şimdi...Hem canlılar içinde gülebilen tek canlı olacaksınız hem de gülme denilen olaya sınırlamalar getireceksiniz. Bu oldukça saçma görünüyor ilk bakışta. Ama pek saçma değil bazı hallerde. Neyse, devam edelim...

Kadın, herkesin içinde kahkaha atmalı mı? Ya da kadın kahkaha atmalı mı?

Aslında asıl sorunum şu anda pişirmekte olduğum kuru fasulyenin hâlâ neden taş gibi olduğu ama bir taraftan da bu kadın, kahkaha ve edep konusuna kafamı takmış durumdayım.

Kendi soruma hemen cevap veriyorum. Evet. Bazı kadınlar bırakın herkesin içini, kocasının yanında bile kahkaha atmamalı. Örneğin benim eski hatun...

Onunla birlikte komik bir film seyretmek, ya da ona komik bir fıkra anlatmak, bir espri yapmak benim için tam bir işkence olurdu. Hatun şöyle edepli edepli kikirdemezdi ki efendim. Ayaklarını yere vurarak başlardı kahkaha atmaya. Sadece bu kadar olsa hiç itirazım olmazdı elbette ama bir taraftan da etlerimi

çimdiklerdi ki o film bitene kadar morarmadık uzvum kalmazdı.

Hiç unutmam bir gün kolumu, bir başka gün de kulağımı ısırıştı güleyim derken. Hatta Allah sizi inandırın " Korkunç Bir Film" Adlı bir yabancı komedi filmini seyrederken bir başladı gülmeye, bir taraftan da ayağındaki terliği çıkartıp sırtıma, kollarıma Allah nereye denk getirdiyse yapıştırıyor öte taraftan kahkahalarla gülüyor, arada ben kaynıyorum tabii ki. Öylesine bir işkence yani.

Bir bayan arkadaşım var. Çalıştığım özel okulun müdiresiydi... O da okulun üst katından kahkahayı saldıği zaman alt kattan fırlardı bilmeyenler, yukarıda kavga filan mı oluyor, ya da bir olay mı var diye. İşte bu gibi tiplere kesinlikle yasak etmeli kahkaha atmak ama daha kötüsü de var.

Bir kaç ay önce benim büyük oğlanla birlikte şöyle güzel bir komedi filmine gidelim dedik. Aradık taradık sonunda " Düğün Dernek " Diye bir filme gitmeye karar verdik. Hay gitmez olaymışız. Önce yan tarafımdaki hatun harekete geçti. Filmin daha ilk esprisiyle birlikte kadının kahkahaları salona, dirsekleri benim böğrümüne inmeye başladı.

Hemen önümüzde de bir hatunlar gurubu oturuyor. Filmdeki ilk espri ile birlikte içlerinden biri bir başladı kahkahaya, tüm film boyunca işi gücü bıraktık o hatunu seyrediyoruz. Kadın " Ay çatlayacağım " Diyor gülüyor " Vay patlayacağım " Diyor gülüyor, makaraları boşalttı bir kere. Tutabilene aşk olsun. İşte bunlara da yasak etmeli gülmeyi.

Ayrıca bazı hatunlar (hatta bazı er kişiler de) gülmek için ağızlarını açtıkları anda cereyan yapıyor olmalı ki kahkahanın sonunda bakıyorsunuz altlarına işemişler. İşte bunlar da zinhar kahkaha atmamalı.

Mesela sık sık bir sosyal paylaşımlarda gördüğüm veya zaman zaman bizzat şahit olduğum bir durum var. Soruyorsun birilerine (Özellikle genç kızlara) " Atatürk ilkelerini sayar mısınız?" Diye. Kız/ ya da erkek " Atatürk İlkeleri mi?...Hımmm güzel bir soru " Devip başlıyor gülmeye. Şeytan diyor tut saçından vur yere. Allah aşkına bunda gülecek ne var? Hele hele de sorunun cevabı bilinmiyorsa gülmek mi gerekir yoksa ağlamak mı? Hele de bunlar "Atatürk'ün askerleri (!)" iseler... İşte bu tür zevzeklere de yasak etmeli kahkaha atmayı, gülmeyi, hatta tebessüm etmeyi.

Evet. Madem ki konu kadın, kahkaha ve edep o halde bu minval üzere devam edelim.

Al işte..Mesela şu anda tam karşıdaki rezidansın havuzundan müthiş bir kadın kahkası geldi bana kadar. Düşünün ki ben gibi bir yarı sağırın bile duyduğu bir kahkaka...

Kahkaha işte bu yüzme havuzunun başında çocuklarına şezlong düzenleyen oldukça güzel ve genç bir hatundan geliyor. Belli ki o hatunun da ben gibi bayram günü geleni gideni yok. Almış çocuklarını havuz sefası yapayım demiş. Çocuklar artık ne yaptıysa kadın bastı kahkahayı. Kadının kahkahasına gayrı

ihityari kafamı çevirince gördüm onu zaten. Ben bir taraftan yemek yapıyorum bir taraftan da ara sıra gözüm o tarafa kayıyor ister istemez. (Öküz gibi sürekli bakmıyorsam da tamamen kendi işime bakıp kafamı hiç o tarafa çevirmiyorum dersem yalan olur.)

Kadınının üzerinde kısa bir elbise vardı. Az sonra kocası da geldi. Önce oturup çerez yiyip bira içtiler. Hatta yedi yaşlarında filan olan küçük çocuğuna da içirtti adam bir iki yudum. Derken havuza girmeye karar verdiler. Kadın üzerindeki elbiseyi sıyırmaya başladı. Kırmızı bikinisi ortaya çıktığı anda göz göze geldik.

Kadın benim baktığımı görünce soyunmaktan vazgeçti. Belli ki benden rahatsız olmuştu. Kadının rahatsız olması beni de rahatsız etti. Karı-koca rahat rahat havuzlarına girsinler diye mutfak camının perdesini kapattım. Kapatmasına kapattım ama oldukça büyük bir tehlikeydi bu durum çünkü ocak ile perde neredeyse birbirine yapışmıştır bizim evde. Ocaktan alev alabilirdi perdem ve bayram günü bir yangına sebebiyet verebilirdim. Yine de kapattım perdeyi. Nasılsa mutfaktaydım. Böyle bir tehlike olursa anında müdahale edebilirdim.

On dakika sonra büyük oğlum geldi mutfağa. Gelir gelmez de mutfak camını ve perdeyi açtı " Yahu baba ne bu? İçerisi cehenneme dönmüş. Evi mi yakacaksın? Niçin bu perdeyi kapattın?" diye sordu. Ona durumu anlattım. O anda da karşıdaki havuza baktım. Kadın bikinisiyle şezlonga uzanmış vaziyetteydi ve havuzun diğer köşesinde o kadınla hiçbir akrabalığı vs. olmayan iki genç erkek diğer şezlonglara uzanmışlardı. Ne kadın ne de kocası bu iki genç delikanlıdan rahatsız olmamışlar ama benden rahatsız olmuşlardı.

Kadının kahkaha atması edebe mugayir bir hareket midir değil midir orasını pek bilemem ama bazı kadınların bu tür edep anlayışları oldum olası garibime gitmiştir.

Bir önceki ev sahibimin evinin olduğu alanda, yani bir kaç sene önce bahçesinden incir topladığım o evin alanına kurulmuş olan bu rezidanstan -şayet param olsaydı- bir daire de ben satın almış olabilirdim ve bayram günü gelenim gidenim olmayacağı için o havuzun kenarında bir şezlonga ben de uzanmış olabilirdim. Eğer böyle bir durum olsaydı o kadın benim önümde soyunmaktan haya etmeyecekti. Lakin elli metre ötesinde ve onunla aynı rezidansta ikamet etmiyor olmam sebebiyle kadının nazarında nâ mahrem olmuştum.

Allah bilir benim için " Allah'ın ayısı, bakıp duruyor " Bile demiştir havuz kenarında bakıp duran delikanlılara aldırış etmeden.

*****

Of be yahu, Evrim Teorisinden kadının kahkahasına derken nerelere geldik. Şükür kuru da bayağı yumuşadı, yenecek kıvama geldi sonunda.

Kim ne derse desin ben kadının yüzünden tebessümlerin eksik olmamasından yanayımdır hep. İşte bu sebeptendir ki bu yazıyı yazarken bir taraftan da Rahmetli Zeki Müren'den " Bir tatlı tebessümün bin vuslata bedeldir" Şarkısını dinliyorum. Sizlere de tavsiye ederim.

Söz ve müzik: Zeki Müren

Makam: Uşşak

"Bir tatlı tebessümün bin vuslata bedeldir

Gözlerin hayat verir aşkın ise eceldir

İnan sevgilim sana benden başkası eldir

Gözlerin hayat verir aşkın ise eceldir."

Resme gelince:

Soldaki bizim ilk, orta ve lise yıllarımızda ceddimizin nasıl varlıklar olduğunu, şu anki şekli-i şemailimize nasıl kavuştuğumuzu anlatan Evrim Teorisi diye önümüze konan şeydi. Ve işin komiği " Ceddimiz, dedemiz, neslimiz, babamız hiç de öyle kahraman yaratıklara benzemiyormuş milyonlarca yıl önce.)

Sağdaki resim: Kim ne derse desin. Bir kadın ha böyle içten gülsün, canımı yesin. Güzellik müzelik hava